

DE AVONTUREN VAN BELGMAN

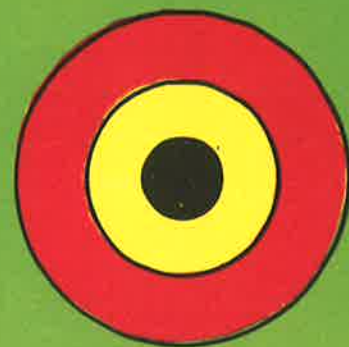
tekeningen
hugOKÉ

STANDAARD
UITGEVERIJ

teksten
Hugo Claus

1

**DE
AVONTUREN
VAN
BELGMAN
n° 1**

tekst
Hugo Claus

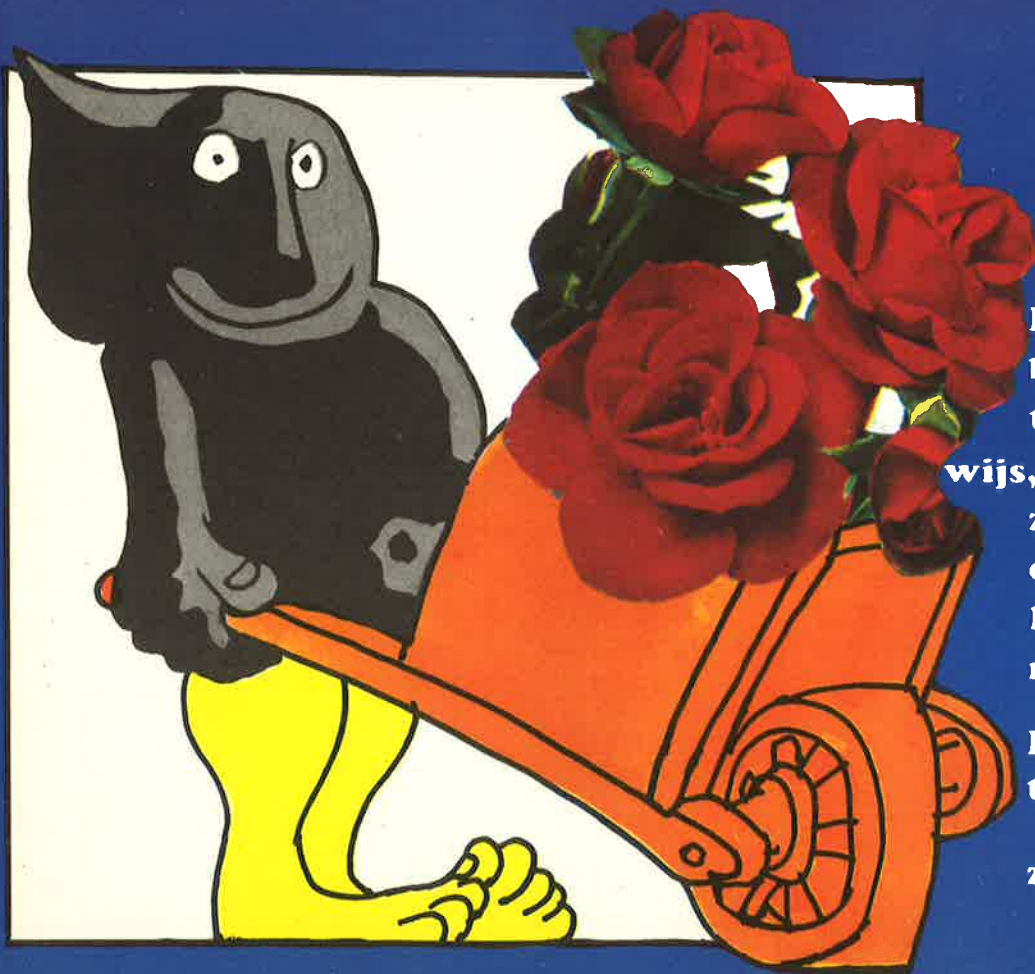
tekeningen
hug OKE

Er was eens
een land
vol bloemen
en zand en penen
en vlinders en cafeën
en weiden
als wiegende zeeën.

Een verstrooide wandelaar
zag er geen bewoners,
zo welig groeide daar bloemkool,
andijvie en goudenregen.
De aandachtige reiziger daarentegen
kon er [vooral 's zomers] een gedegen
en bedrijvig volksken zien bewegen.

Helaas, zoals zoveel in deze wereld
[die nochtans door God zelf werd geregeld]
heerste er in dit land van melk en boekweit
een zonderlinge tweevoudigheid.

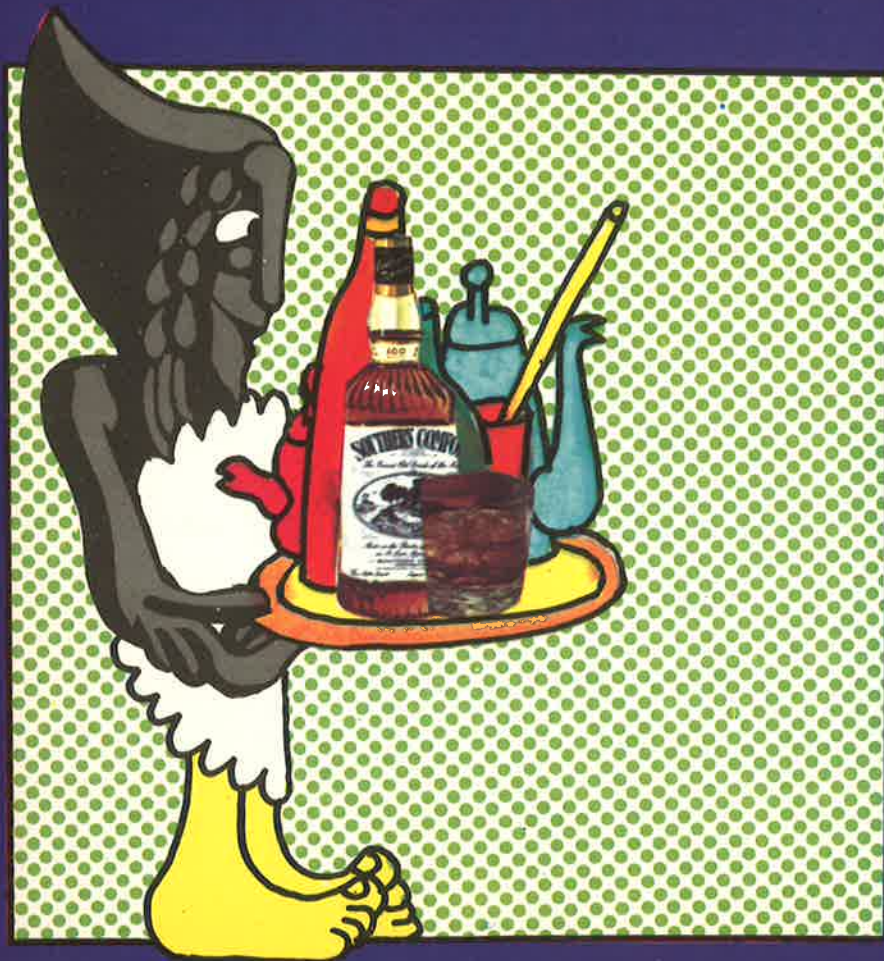
De enen waren
bedrijvig en vroom,
trouw en rechtschapen,
wijs, gezapig en bescheiden;
zij zaaiden en snoeiden
en groeven,
kordate knapen
meestal blond.

Die enen
tussen de groene
stammetjes
zo mooi zwart en geel,
heetten Vlammetjes

De anderen waren
dreinerig en loom
en nauwelijks uitgeslapen
of zij zaten achter de meiden
zij kraaiden of stoeiden
in de kroegen
of zaten te gapen
op hun kont.

De anderen,
die platte kwalletjes
zo vies en geel en rood,
heten Walletjes.

De Vlammetjesvrouw

was hulpvaardig

en zachtaardig

weldadig

en voorradig

vredig

en zedig,

deftig

en wettig

en haastig als een naarstige dienaars bediende zij

de Walletjesvrouw, een kliederige, liederlijke

zon dares, onnoemelijk pervers.

El dagen naureen is er zo'n bedrijvigheid van zang en
klank op de velden. 't Galmt van 'ene stuk over 't andere,
den einder rond waer er slijteres wrocht en in 't vlas.

Het Stijnvlammetje murmelde:

De baron
heeft
veel gege-
ten van-
middag

Nous appartenons au rang que le des-
tin nous donne et il est notre devoir
de le tenir, Cher Comte
d'Altamira

Ce non obstant nous avons l'hon-
neur d'exister dans un siècle de
lumière, cher Baron de
Vleeschauwer

Het leven
is ne strijd

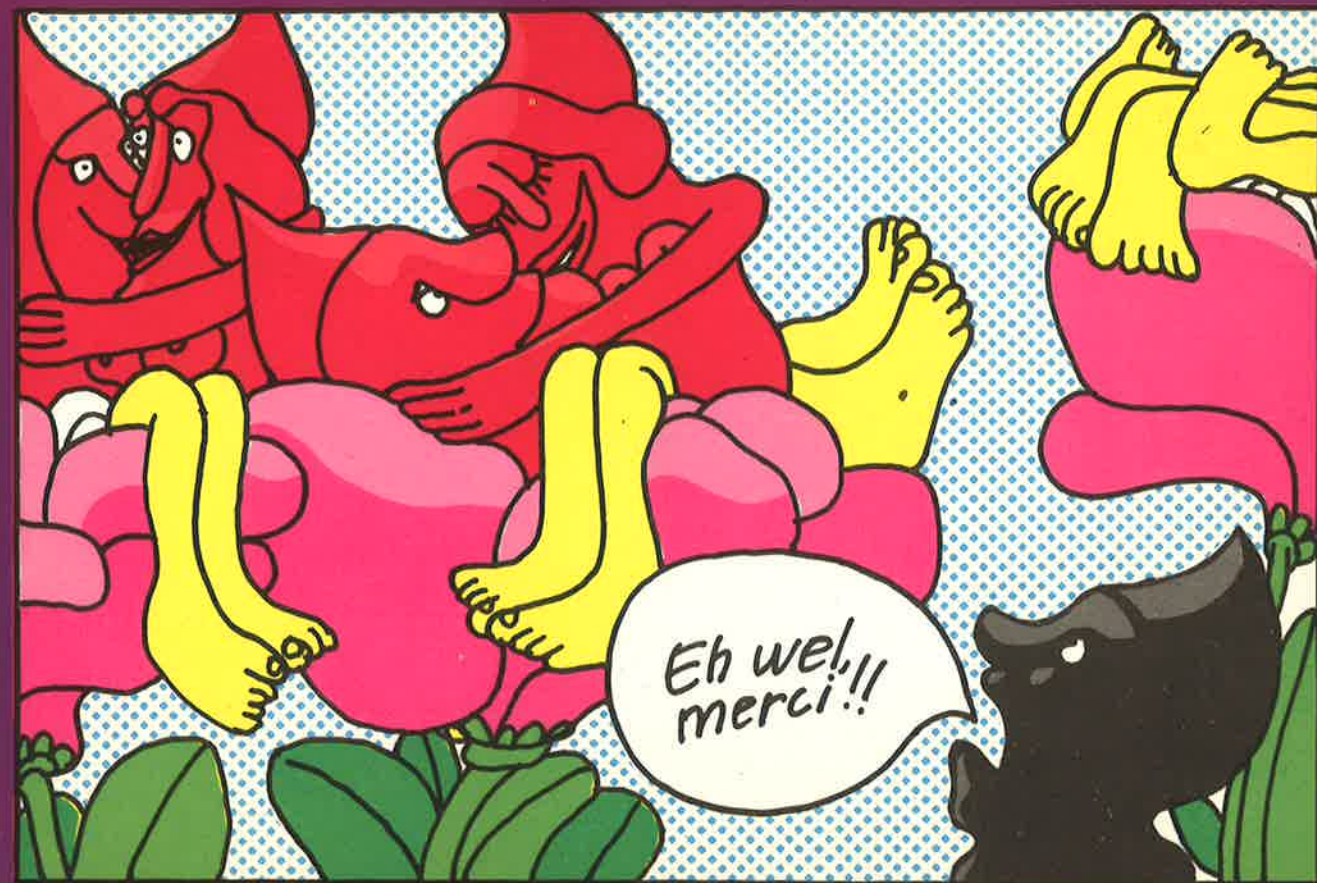
ZZZZZ
ah, zizi la
Twisteuse
توت

De Vlammetjes werkten niet alleen met het schuim op hun lippen, zij werkten voor de V.I.P.-pen.

**Wat doet een Vlammetje als het, van het hooien en het klooiën moe
naar huis komt, ten prooi aan kroost en proost en rotzooi en Moe?
Het bezint zich wat religieus
over zijn dagelijks gezwoeg
en begeeft zich dan rigoereus
naar zijn dagelijkse kroeg - of naar het Eethuis [want
zo noemt men in Vlammetjesland een restaurant]
Daar wordt gewaardeerd en genoten:
schaapszadel met reeboksaus overgoten
zwezerik en savooi op zijn Gents, parelhoenenborst
en pastei van lijsters, pens, bloedbeuling en truffelworst.
Daar wordt gedronken het hengstenbier uit de kan
dat de nieren opwekt en de spieren en de stier in de man.**

Zullen wij eens kijken bij de burens?
Jazeker, voorwaar, het was te verwachten
dat zij zich in hun krolse nachten
zonden begeven aan zulke kurieuze kuren.
Bezie dat eens! In overhitte temperaturen
laat dit volk zich laveloos in de luren
leggen van zijn Zuidserse driften,
zoals daar zijn: gevrij, gelijk, geflirt, gewals.
En onderaan rechts in de hoek van dit prentenboek
zit, ach, een Vlammetje te gluren, in vrij onderzoek.

Terwijl de Wallezjesziel zich aldus

verspilde

in luiheid, onkuisheid en willoosheid

groeiden de Vlammetjes door pil-loosheid

aanzienlijk in getal en kweekten in het wilde.

en lieten vaak opstandige kreten horen,

zoals bvb.: "Wij willen een ijzeren

toren"

Maar vaak werd dit geweld zeer

snel bekneld,

vaak werden de smertelijke grieven

gedoofd door de herderlijke brieven

in bedarende of dreigende versie

van Zijne Eminentie Kardinaal

Merci.

...maar toen ontschoten aan de

Vlammetjesaarde

een aantal Grote Mannen met Baarden.

Zie voor hun personalia

de volgende pagina

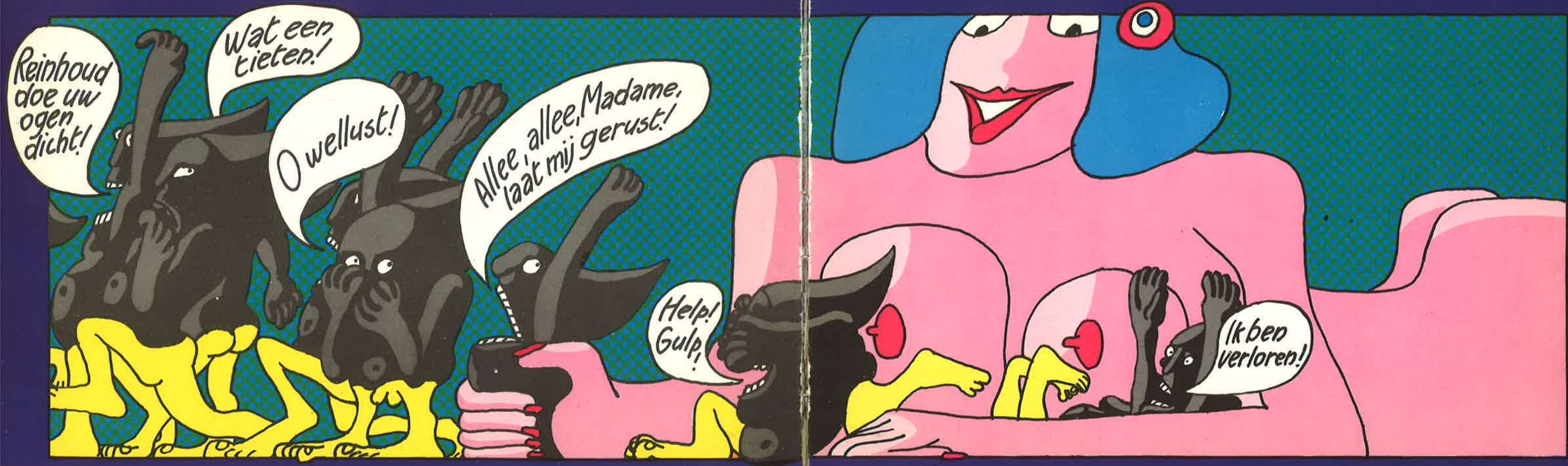

nicht raisonniëren,
weer u scherp
en eind als een
soldaat!

En zo se hoten op den duur
door de revolutionaire talenten
van de bebaarde prominenten
de Vlammetjes in een heilig vuur
en begaven zich met geweld
in de Walletjes hun veld.
Waarop de belaagden
zich prompt beklagden
bij Marianne, hun meesteres,
of liever: hun geestelijke minnares.

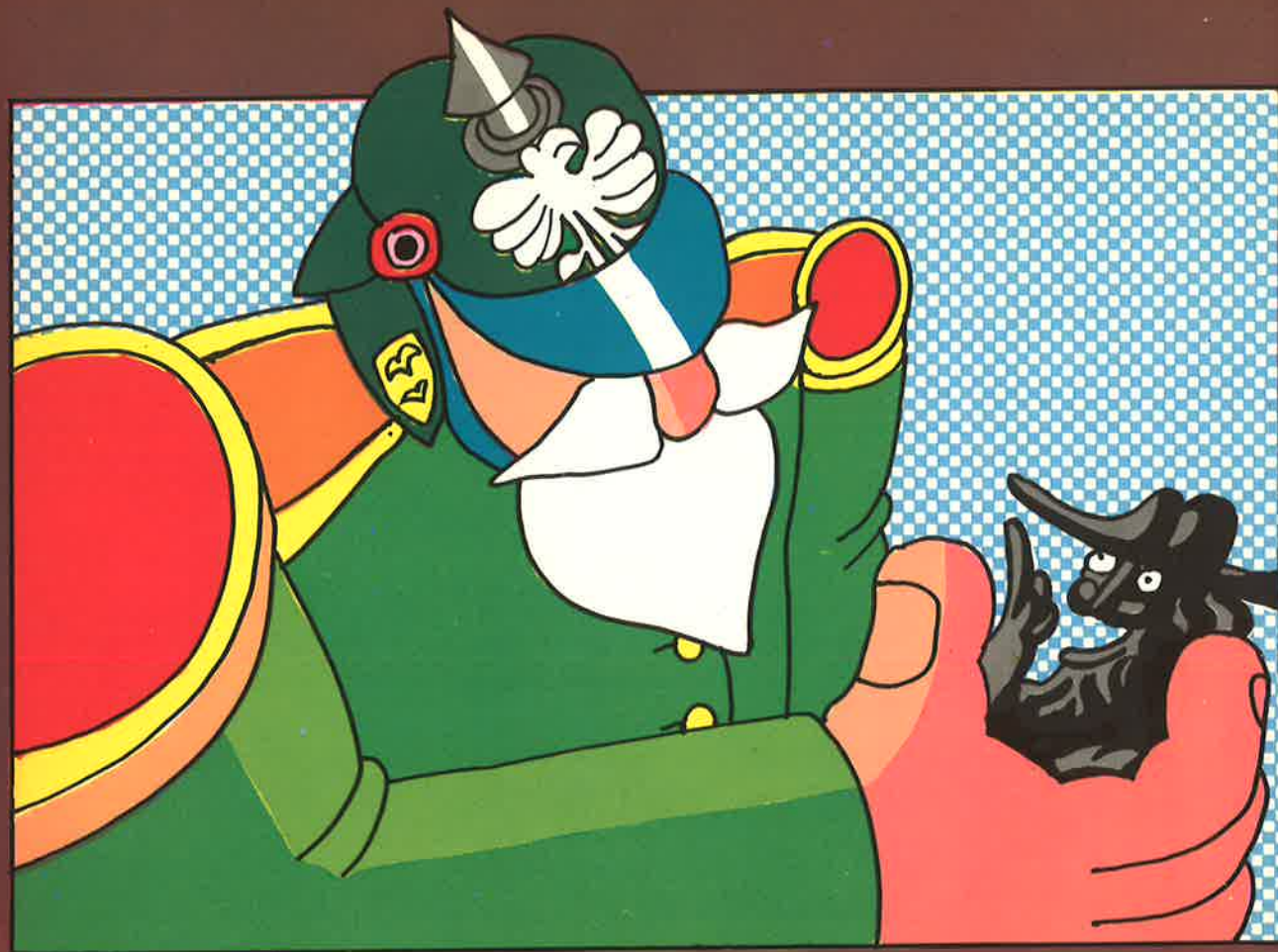
Elk Vlam metje dat Marianne in de slag dorst naderen versteef het

bloed in de borstslagaderen.

Toen zonden de Vlammetjes een baardig en befaamd
"connoisseur" in vrouwen, diplomatie en kunstige knepen,
een Antwerpenaar natuurlijk, Peter Pauwel genaamd
[en hij verklaarde veel plastisch
en hij gebaarde veel spastisch]
maar hij werd niet begrepen
[Toen hij sprak over "une orgie de l'esprit",
zei zij: "Je ne vous ai pas compris?"]

**Peter Pauwel, gekwetst tot op het bot,
voelde zich mislukt, eenzaam en rot.
En onbegrijpelijk voor een professioneel,
hij verdwaalde confessioneel,
want om het Vlammetjesland voor een Zuiders' gevaar te weren,
liet hij zich inviteren
door een
gevaarlijke reus in het Oosten: de Mof.**

**De Mof die Heinrich heette
ging zich met Marianne meten.**

Blamen und
Germanen
stehen zusammen
im Kampf
gegen den ungerechten
Mariannischen
Imperialismus!

*Tu causes,
tu causes,
mon coco!*

Het machtig treffen tussen hen beiden [t.t.z. hoe Marianne Heinrich kon verleiden haar te bestijgen en toen uit te glijden zodat zij hem kon knevelen en kastijden] werd op de linkerbladzijde geconterfeit, maar de plaat werd wegens crapulositeit, geschraapt door de N.V. De Standaard, onze uitgever, om Uw onschuld te vrijwaren, o lezer, want het schijnt dat gij zoveel zwoels niet kunt verdragen. Zodat gij nu hiernaast alleen maar ziet hoe Heinrich door die dolle Franse griet werd platgeslagen.

Nu de Walletjes triomfeerden
en blaaskakerig regeerden
werden de Vlammetjes verstoten
en achter dikke stengels opgesloten.

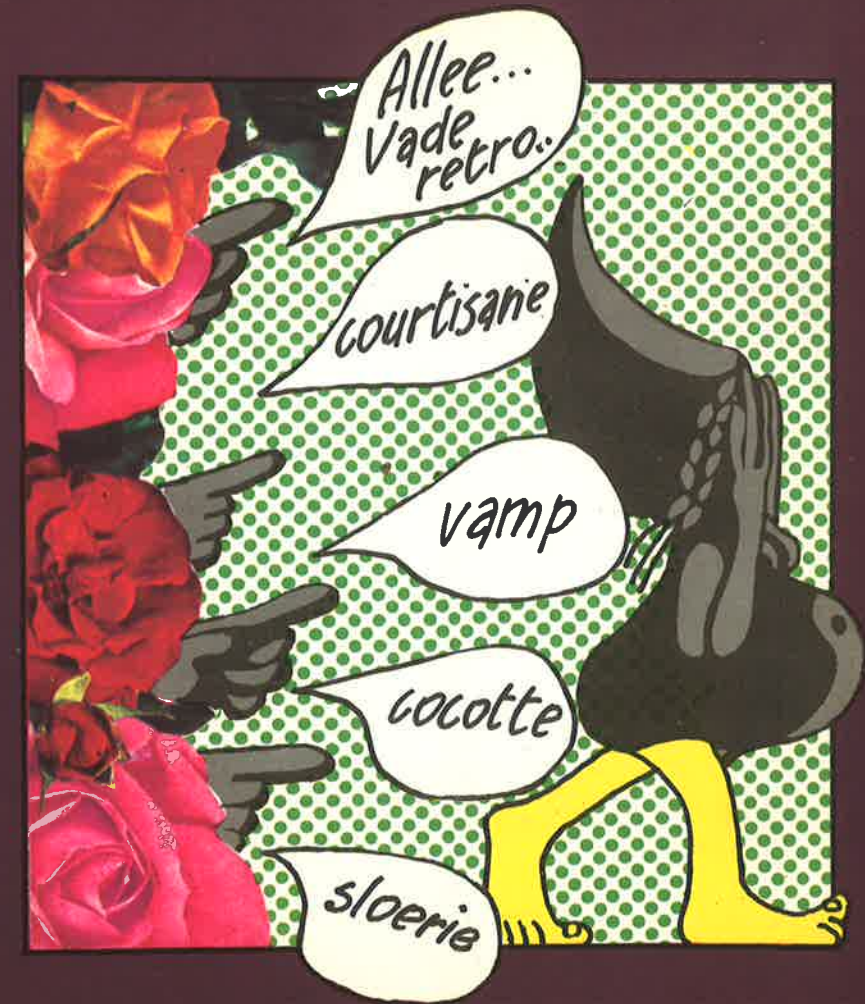
O, hoor hen snikken en aan hun tralies wrikken!
Voorbij, voorbij, de leverpastei, de zwezeriken!

En kijk toch, hoe tot overmaat van verval en ramp
een onverlaat uit het Walletjeskamp,
een van die volksvijandige beulen,
zich vergrijpt aan Tineke van Heule,
Zij die werkte als een paardje
en nu ontdaan wordt van haar tabbaardje!

Voor haar onvrijwillige zonde
weggezonden
door de achterdeur
gaat in terreur
Tineke de wereld in
en een traan perelt in
haar ogen
die niet drogen.

En dan, in juli, geloof ik,
is 't gebeurd,
niet te geloven, sla me dood,
een kind werd geboren
in drie kleuren gekleurd
in geel, in zwart en in rood.

Kardinaal Merci ontbood
de verkrachtende crimineel
onder zijn baldakijn
en wees op het wettig
aspect van elk seksueel
of ander samenzijn
dat een kind verwekt,
en zei: "Ik veroordeel
U beiden tot een opgewekt en rein
bestaan.
Zal 't gaan?"

**Zo werd er een wicht uitverkoren
als **belgman** geboren**

**Meneer en Madame en Zoon
trachtten gelukkig te leven.**

**Maar dat is niet aan ieder gegeven
en hoe boon komt aan zijn loon
ziet U in de volgende boeken
waarmee wij dit alvast opdoeken.**

